

KAMP

OG

SEIER

MEDLEMSBLAD

FOR AKERSHUS

NR 10

NOVEMBER - 75

KOS - redskap for klassen som i Akershus

Ved sida av TE er KOS det viktigste interne redskap vi har i fylket til å føre diskusjon om og sveise medlemmene sammen om de riktige politiske linjene. Det blir derfor viktig framover å la landsmøtebevegelsen prege bladet. Vi må legge vekt på innlegg om de sentrale politiske spørsmål, og på kamp mot og avsløring av revisjonisme og høyrefeila i partiet. Vi må ha innlegg som gir eksempler og oppsummerer erfaringer fra lokal-laga, og spesielt industrilaga. KOS må bli et nyttig redskap i arbeidet vårt, og den skal studeres og diskuteres, ikke bare leses og legges vekk.

Men for å få til å legge dette nyttige redskapet, er det helt nødvendig å fylle avisen med innlegg! Red. vil påstå at den liberalisten som vi nå skal sette alt inn på å bekempe og avsløre, går igjen i den dårlige ~~overholdinga~~ overholdinga av tidsfristene for å levere KOS-innlegg. Det har vist seg at svært mange er altfor seint ute. Men det er jo ikke bedre tid mellom den 20. i hver mnd. enn mellom f.eks. hver 28. el. 30. Det skulle derfor være like god tid til å levere innlegg selv om fristen er satt såpass tidlig som den 20. Bekjemp liberalismen med å overholde tidsfrister, også m.h.t. KOS-innlegg!

Red.

INNH OLD:

Leder: Kamp mot revisjonismen! Fram for	s. 1
AKP(m-l)'s andre landsmøte!	
Om vedtektsdiskusjonene i sommer	s. 3
Høyrefeil	s. 5
Kvinnefronten og partiet	s. 6
Dyno-saka - et bra eksempel på kampen mot	s. 9
høyre og hvor datsens nødvendig	
denne er	

(I alt 12 sider).

LEDER: KAMP MOT REVISJONISMEN!

FRAM FOR AKP(m-l)'s ANDRE LANDSMØTE!

Opportunismen er det samla uttrykket for all borgerlig innflytelse i arbeiderklassen. Den er et av de våpna borgerskapet bruker for å holde på makta si. I dag er det to hovedstrømninger innafor oppportunismen: Sosialdemokratiet og revisjonismen.

Sosialdemokratiet er den åpne reformismen som tar avstand fra marxismen og bare går inn for reformer innafor det kapitalistiske systemet.

Revisjonismen har det samme borgerlige innholdet, men prøver å skjule det bak marxistiske og marxist-leninistiske fraser.

I beretninga til den 5. partikongressen i Albania i 1966 sier Hoxha: "Revisjonismen og sosialdemokratiet er to manifestasjoner av den samme borgerlige ideologien, den første i den kommunistiske bevegelsen og den andre i arbeiderbevegelsen. Det er deres felles ideologiske grunnlag og felles politiske mål som fører revisjonismen og sosialdemokratiet sammen, forener og integrerer det til en anti-marxistisk, anti-sosialistisk og kontrarevolusjonær retning." Videre: "Opportunisme og revisjonisme har alltid vært og vil fortsette å være den ideologiske og politiske kilden til sprengning av enheten i de kommunistiske partiene og den kommunistiske bevegelsen allment." "Etter hvert slag mot opportunismen og revisjonismen har den kommunistiske bevegelsen vunnet store historiske seire, og marxismen-leninismen har blitt utviklet og hevet opp på et høyere nivå".

Altså: På den ene sida er revisjonismen hovedtruselen mot enheten om ei korrekt marxist-leninistisk linje i partiet vårt. På den andre sida vil en resolutt kamp mot revisjonismen, i og utafor partiet, føre partiet et langt skritt framover.

Hvor finner vi revisjonismen i dag? For det første sitter revisjonistene med statsmakta i ei imperialistisk supermakt. For det andre har Sovjet-revisjonistene agenturer rundt om i verden gjennom revisjonistiske partier, i Norge SV og NKP. Dette gjør at revisjonismen er et verdensomspennende system som det er livsnødvendig å føre kamp mot. For det tredje fins det revisjonistiske ideer og avvik i de kommunistiske partiene, i Norge AKP(m-l).

I denne situasjonen reiser vi en stor politisk kamp i partiet. Denne kampen skal vi i første omgang føre fram til en oppsummering på

partiets andre landsmøte. Da skal partiets ideologiske nivå være kraftig hevet, årvåkenheten mot revisjonisme hos oss sjøl være kraftig skjerpa, de viktigste revisjonistiske feila skal være utrydda i program og vedtekter og beretninga skal oppsummere vår kamp mot revisjonismen.

Dette krever politisk kamp og ikke at vi stikker motsigelsene under en stol. Kampen må føres på alle plan i partiet, skriftlig og muntlig.

Vi vil her advare mot tre feilaktige tendenser som har kommet til syne.

For det første. Det finnes en tendens hos en del kamerater til å hevde at de hele tida har stått på ei riktig linje mot de revisjonistiske feila i partiet. Dette er i de aller fleste tilfeller feil. Det er et faktum at våre revisjonistiske feil har møtt forsvinnende liten kritikk i partiet. Ei slik holdning forhindrer et oppgjør med feila våre. Det er den beste metoden for å sabotere kampen mot revisjonismen.

For det andre. Det finnes folk som slenger om seg med revolusjonære fraser og avviser enhver taktikk fra vår side overfor SV. Den eneste formen for revisjonisme de ser mulig hos oss, er at vi bygger oss nært opp til SV i taktikken. Dette er ei falsk venstrelinje. De glemmer at et viktig kjennetegn ved revisjonismen er nettopp revolusjonære ord sammen med en politikk som i praksis tjener borgerskapet.

For det tredje. Noen tror at vi nå skal ta det endelige oppgjøret med revisjonismen i partiet. Til det er å si at revisjonismen vil dukke opp i stadig nye forkledninger så lenge det eksisterer klasser i verden.

Kamerater! Reis kampen mot revisjonismen i partiet, på avdelingsmøter og storlagsmøter, i styrer og utvalg, i lokale medlemsblader, KOS og TF.

LENGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN MAO-TSE-TUNGS TENKNING!

DS/AU

Om vedtektsdiskusjonene isommer.

Dette er et svar tilbake til avdelingene etter en foreløpig oppsummering av vedtektsdiskusjonene isommer. (Et av kravene til DS er å få svar tilbake på rapporter, her kommer et...) Først

1) hovedkonklusjonen:

- oppsummeringa viser at avdelingen har gjort en sammenhengende rekke vedtektsbrudd av liberalistisk karakter, m.a.o. de har avviket på revisjonistisk vis fra en revolusjonær partilinje. Samtidig finner vi klare feil også fra DS's side, men dette er ikke noen hovedsak (også disse feila var liberalistiske)
- samtidig har avdelingene, nærmest samtlige, tatt sjølkritikk, vedtak om korrigerende og tiltak for å kontrollere mot framtidige feil! Folk har snudd en dårlig ting til en god ting.

2) så mer detaljer fra rapportene:

(dette gjelder alle, ikke som det ved en feil er blitt sagt bare en av avdelingene) Tallene i parentes: avvik i prosent.

- kandidater deltar på sitt eget opptaksmøte (40)
- ikke skriftlig søknad (30)
- stemmerett til kand. medl. (40)
- dårlig frammøte, dårlig oppfølging av fravær, dårlig innkallingspraksis (50)
- lite kamp mot politisk sløvnhet (30)
- ufullstendige styrever, mangler sekretærer (80)
- manglende protokollføring, lite skrevet i eller lite benyttet til kontroll/oppfølging (70)
- forseint ute med klager, uenighet på antall direktiver (40)
- tilfeldig praksis på å få direktiver fram til medl. (40)
- framleis bare "mundtlige beretninger" til årsmøtet (40)
- tilbakeholdenhet med vedtak om uløste motsigelser (30)
- dårlig utviklet praksis med kritikk/sjølkritikk (70)
- usystematisk kontakt med RU (70)

Karakteren av feila er liberalistisk. Opphopingen av feilene gir en sammenhengende rekke, dvs. en avvikende linje. Dette reiser et teoretisk spørsmål: er en avvikende linje med liberalistiske feil i et marxist-leninistisk parti en revisjonistisk linje?

3) Hva betyr det at partiet skal ha enhet i ord og handling?

For meg er det viktigste kjennetegnet på den moderne revisjonismen: sosialisme i ord, opportunisme i handling. Mao sier i Mot Liberalismen (1937): - "liberalismen er en yttingsform for opportunismen. Den står i grunnleggende motstrid til marxismen. Den er negativ, og objektivt hjelper

den fienden. Derfor vil fienden fryde seg hvis liberalismen bevares hos oss. Slik er liberalismens natur, og det bør ikke finnes plass for den i de revolusjonæres rekker--"

Mao har utdypet dette i "Om praksis", 1937: "I en revolusjonær periode forendrer situasjonen seg svært fort. Hvis de revolusjonæres kunnskaper ikke forandrer seg hurtig i forbindelse med den forandrede situasjonen, vil de ikke være istand til å lede revolusjonen til seier. Det hender ofte at tenkningen henger etter virkeligheten. Dette er fordi menneskets erkjennelse begrenses av tallrike sosiale betingelser. Vi bekjemper etterslepere i de revolusjonæres rekker, hvis tenkning ikke går framover når de objektive omstendighetene forandrer seg, og som historisk har kommet til uttrykk som høyreopportunistiske.--"(min understr.)

Jeg mener vi klart ikke har hatt enhet i ord og handling, fordi vi på den ene sida har klare programuttalelser om sosialisme og revolusjon, mens vi på den andre sida i handling har en sammenhengende rekke høyreopportunistiske feil av liberalistisk type. Siden jeg mener dette er et av de viktigste kjennetegna på den moderne revisjonismen, blir konklusjonen: vi har vært inne på en revisjonistisk linje. Dette betyr ikke at vi har vært så "framskredne" på den revisjonistiske linja at vi har gitt oss i kast med å revidere Marxisme-Leninismen slik som sosialimperialistene i øst og de moderne revisjonister i vest. Men det betyr at vi må skjerpe vaktholdet og knuse den minste gnist som kan avspore oss. I forslaget til nye vedtekter er dette skjerpa: "medlemmer av AKP(m-l) forplikter seg til å:--- føre en skarp og uforsonlig kamp for å drive opportunismen og revisjonismen ut av arbeiderklassen -- "

4) Hva må gjøres?

Så vidt jeg kan se må vi både fortsette kampen mot høyrefeila i bredden og dybden, fordi det er selve grunnlaget for feila, og vi må forbedre vedtektene ved å studere det nye forslaget! Kammeratene som har laget forslaget skjerper inn at vedtekter ikke må betraktes som en mekanisk ting. De er sammen med teorien en "rettledning til revolusjonær praksis", vi må stadig rette opp vedtektene svarende til de objektive forholda som foreligger i og utafor bevegelsen. Hoxha har skrevet mye bra om organisatoriske ting (bl.a. i hans taler 1969-70, eng. utg., Tirana 71): "Det sosiale liv (f.eks. vår praksis, min anm.) utvikler seg i samsvar med visse lover, akkurat som naturen selv har sine egne lover. Disse lovene er virksomme, gjør jobben sin, enten vi liker det eller ikke!

Den menneskene er ikke maktesløse overfor dem. De er istand til å gjenkjenne og utnytte disse lovene for å fremme produksjonen og hele det sosiale liv (vår revolusjonære praksis, min. anm.) --". Videre sier han: "Hvis ikke arbeidet er organisert i samsvar med de objektive lovers behov (vår praksis, iflg. oppsummeringa av vedtektsdiskusjonene, min anm.) er det alvorlig fare for å gjøre store feil. --" Derfor:

FRAM FOR GRUNDIGE STUDIER AV FORSLAGET TIL NYE VEDTEKTER; det gjelder selv^e/partilinja! Liberale vedtekter gir grobunn for en revisjonistisk linje.

Heder

HØYREFEIL.

Til den diskusjonen som er i gang om høyrefeil i partiet, kan vi bidra med et skrekkenes eksempel fra vårt sted. Nemlig angående Bøhnsdalen Cellulose (Follum). Først kom vi altfor seint i gang med å gjøre noe som helst, dernest, som noe av det første som blir gjort, neglisjerer vi et direktiv (løpeseddelutdeling). (Sjøl hadde jeg faktisk gyldig forfall den fastsatte dagen, men ikke gyldig grunn verken til å bare ganske enkelt utebli eller til å tillate at andre gjorde det). Sedla blei faktisk delt ut om-sider, men det forundrer vel ingen at arbeiderne på Follum syntes det var lovlig seint? Typisk er det også at jeg i det hele tatt ikke var informert om noen ny dag.

Her er det faktisk grunn til å spørre: ER det meninga at vi skal lede arbeiderklassens kamp, eller skal vi henge på slep etter? Formildende omstendighet: Vi har ikke folk på bedriften, og det er vanskelig å stå på utsida og fortelle folk hvordan de skal ordne seg på sin arbeidsplass. Dette eksemplet viser klart hvor viktig det er å rekruttere fra arbeiderklassen, så vi ikke blir en gjeng utenforstående når kriser oppstår.

Halvdan.

Kvinnene er dobbelt undertrykt av monopolkapitalen ved at de er undertrykt som medlemmer av sin klasse, arbeiderklassen, dessuten at de er undertrykt spesielt ved at de er kvinner. De får ikke jobb og den jobben de får er dårlig betalt. Hele ideologien, kvinnens plass er i hjemmet o.s.v., er et middel monopolkapitalen bruker for å opprettholde den matrielle undertrykkinga.

Kvinnene må selv gå i spissen for å kjempe for sine egne krav utfra at de kjenner sin situasjon best, slik som enhver annen gruppe som er spesielt undertrykt. Ser vi i historia er det bare når kvinnene har stått sammen og kjempet for sine krav at de har lyktes og vunnet seire. Stemmerettskampen er et eksempel på det. Det har aldri ført fram å overlate kvinnes krav til partiene, DNA og det 60 års gamle kravet om selvbestemt abort, DNA i tredveåra som innførte lov om at det var forbudt for gifte kvinner å ha arbeide. Særlig må ikke kvinnes kamp ses isolert fra resten av samfunnet. Kvinnene er også undertrykt som medlemmer av sin klasse, kvinner og menn må stå sammen. Opp igjennom historia har kapital og monopolkapital prøvd å splitte arbeiderklassens kvinner fra mennene. Utallige streikekamper har lidd nederlag fordi kapitalen har lyktes i å splitte. Det er viktig å være på vakt mot kvinnesekterisme, og vi må kjempe for å vise at både kvinner og menn i arbeiderklassen har samme interesser. Som kineserne sier det "kvinnene er halve himmelen".

Innenfor arbeiderklassen er det forskjellige nivåer. Alle hverken kan eller skal være medlem av partiet. Idet partiet skal ta opp i seg de beste elementene fra arbeiderklassen og være klassens organiserte fortropp. Men arbeiderklassen har også et stort antall andre organisasjoner som den trenger for å føre en riktig kamp mot kapitalen. Kvinnefronten er en slik organisasjon. Vår oppgave i kvinnefronten er å lede den slik at den tjener arbeiderklassens interesser og revolusjonen. Vi skal bruke alle overbevisningsmidler for å få fronten til mest mulig i sitt arbeid å nærme seg partiet og frivillig stille seg under partiets politiske ledelse.

Årsmøte i Kvinnefronten i Oslo/Akershus var et langt skritt framover. Vi tok på det møtet et kraftig oppgjør med feminismen og revisjonismen. Vi stilte interessene til arbeiderklassens kvinner i ledelsen for vår politikk. Det var nødvendig at dette oppgjøret kom nå. Krisen er stadig voksende, angrepene på arbeiderklassens kvinner blir stadig større og klassekampen har skjerpet seg. At vi nå får en del avskallinger i fronten må vi se på som et resultat av den klassekamp som har vært i fronten. Flesteparten av de som nå bryter med KF tilhører småborgerskapet og er ikke villige til å stille seg under arbeiderklassens ledelse. Derfor er det i beste fall sabotert kampen for arbeiderkvinnens interesser, eller rett hardt isot.

Det nye handlingsprogrammet, vedtatt nå og dette at vi nå blir kvitt de som står på feminisismens grunn, gjør at vi kan bli en slagkraftig organisasjon for arbeidkvinnenes interesser og vi kan rekruttere nye medlemmer fra arbeiderklassen.

Vi holder nå på med diskusjon og oppsummeringer i partiet og vi har gjort høyreavvik. Det er riktig å si at de høyrefeil vi har gjort i partiet gjenspeiles seg i F.

Vi har vært ledende i å drive politikken i KF framover, så det ville være veldig rart om vi ikke fant at de høyrefeil vi har gjort i partiet gjenspeiles i fronten, men det er også klart at det må være feil på to forskjellige nivåer.

Arbeiderklassen er den mest ledende og revolusjonære klassen. Klassikerne understreker dette gang på gang. Det er den klassen som står i direkte motstrid til monopolkapitalen, den er konsentrert både geografisk og i produksjonen. Den har kamperfaring og solidaritet. Småborgerskapet har samme undertrykker, men de står ikke i et så direkte utbyttingsforhold som arbeiderklassen. Det som kjennetegner klassen er individualisme, den privatiserer problemene, og har et økonomisk grunnlag som gjør at de kan mildne undertrykkinga og finne private løsninger. Historia viser at småborgerskapet hele tiden vakler og lett kan føre en gal politikk. Den eneste måten småborgerskapet kan kjempe mot monopolkapitalen og for sosialismen er å frivillig stille seg under arbeiderklassens ledelse.

Alt dette har partiet hatt analyser på, men på tross av det, står det i vedtektene våre at vi er et parti "vanlige folk". Og plattformen vi kjempet igjennom på landsmøtet sier i tråd med dette at KF skal "samle flest mulige kvinner." Partiet har hele tiden hatt en analyse av hvem som undertrykker og vi har hatt undertrykkinga av den doble undertrykkinga av arbeiderkvinnene. Plattformen i KF peker ikke ut fienden. Vi har alltid visst at for å kunne føre en riktig politikk og en riktig kamp, er det viktig å vite hvem er våre fiender og hvem er våre venner. Dette at plattformen i KF ikke peker på fienden er en alvorlig feil som har hindret arbeidet i KF og arbeidet til KF.

Partiet har hele tiden hatt en analyse av imperialismen og visst at for å nå vårt mål er kamp mot imperialismen uhyre viktig. Da plattformen ble vedtatt var det igang store anti-imperialistiske kriger. Plattformen sier ingenting om dette, men har med formuleringen "vi må vise solidaritet med kvinner i andre land."

Beretningen i KF når det gjelder abortkampe oppsummerer at KF gjorde et godt arbeid, og viste at når vi samler oss bak et krav og kjemper for det, kan vi nå resultater. DNA og SV viste at de ikke vil kjempe for kvinnes krav. Men beretninga oppsummerer også at KF gjorde feil. Vi gjorde feil i samarbeidet med Kvinneaksjonen for selvbestemt abort, fordi vi ikke hadde ført diskusjoner om grunnlaget for samarbeidet.

Partiet viste hva slags organisasjoner de andre er, og at de ikke ville kunne føre en kompromissløs kamp for selvbestemt abort. Vi har ikke kjempet for å vise frontens medlemmer dette. Ved siden av det arbeidet KF hele tiden i tråd med det som foregikk i Stortinget, og når Stortinget ikke foretok seg noe, visste ikke vi eller KF hva vi skulle gjøre. Grunnlaget for denne måten å arbeide på er parlamentariske illusjoner, og ingenting annet. Vi har gjennom kampen for selvbestemt abort vist at vi har illusjoner, og vi har ikke kjempet for å avsløre Stortingets funksjoner for medlemmene av fronten. Under valget har vi kjempet for å avsløre kommunestyre og Storting, men har vi gjort det i KF?

Jeg mener vi har hatt høyrefeil i KF, og at disse feilene er en følge av høyreavviket innenfor partiet. Vi har hatt KF, men vi har ikke hatt den strategiske betydninga av KF for øye.

Mao sier i Om folkets demokratiske diktatur, juni 1949: Belært av mistak og tilbakeslag er vi blitt klokere og klarer sakene bedre. Det er vanskelig for noen person og for noe politisk parti å unngå mistak, men vi bør gjøre så få som mulig. Når vi har gjort feil bør vi korrigere dem - og dess bedre jo raskere og grundigere vi gjør det." Så la oss korrigere våre feil og føre politisk kamp og diskusjoner for at KF skal bli og være en slagkraftig organisasjon underarbeiderklassens ledelse og for arbeiderklassens interesser.

FRAM FOR ET GODT ÅRSMØTE I AKERSHUS, ET GODT LANDSMØTE ,
OG EN GOD PLATTFORM !

Britt

Denne saka har bragt partiet mange skritt framover på spørsmålet om å stille seg i ledelsen for arbeiderklassens kamp. For at vi skal kunne nyttiggjøre oss disse erfaringene som vi foreløpig har høsta er det nødvendig å oppsummere dem slik: 1) Slå fast og framheve de gode sidene - som er i overensstemmelse med ei riktig linje.

2) Avsløre og ta kamp mot de revisjonistiske avvik som hindrer ei videre gjennomføring av ei riktig linje.

I et forsøk på å gjøre dette vil jeg foreta en fasemessig oppsummering av de første to ukene.

På tross av at vi satte ny rekord i å starte opp en sak - dagen etter at det sto ~~ix~~ avisa - trur jeg vi må stille oss spørsmålet, var det ført nok? På bakgrunn av at vi hadde tilgang til ryktene allerede fredagen før må vi nok slå fast at det var for sent. Disse ryktene burde ha vært rapportert til avdelingsstyret med en gang, slik at ~~det~~ var ledelsen i stand til å ta et samla grep om saka.

At baktungheta sitter hardt erfarte vi på småmøtet hvor vi faktisk diskuterte om vi skulle ta øyeblikkelige tiltak eller vente til over ~~hax~~ helga! Denne diskusjonen viste seg imidlertid å dekke over en annen og viktigere motsigelse: "Kanskje det vil virke splittende på en eventuell aksjon om AKP kommer med en løpeseddel, det er jo mulig massene setter i gang en gem aksjon som vi kan henge oss på!" Nåvel - det var ikke direkte så slik orda falt, men jeg mener at det er en motsigelse som ligger i enhver av oss. La oss ta mål av oss til å kjøre ut politikken vår for Akershus Arbeiderbla kjører ut sin råtne samarbeidspolitik!!

Disse kampene førte til at vi kjørte ut en bra løpeseddel dagen etter!! På bakgrunn av politiske diskusjoner og aktiv kamp mot høyre ga vi ut en politisk riktig løpeseddel - kamplinja i sentrum - og hele avdelinga blei ~~xxxx~~ mobilisert i spredninga av den!! DETTE VAR BRA!!!! Dette ga også de folka som var med myx entusiasme pga. at seddlen blei bra mottatt av folka på Dyno!! I denne fasen blei det også sikra kontakt med KK for å lage intervju/ artikkel på saka.

Neste rase blei innleda med styremøtet, hvor revisjonismen slo igjennom. Vi var mer interessert i realistiske kompromisser enn det å kjøre ut ei korrekt klassekamplinje, og så tidlig som mulig få avslør sosial-demokratenes arbeiderfiendtlige samarbeidspolitik. Samarbeidsfolka fikk sitte relativt rolig bak vedtaket om å la medlemsmøtet avgjøre aksjonsformen. I første omgang oppsummerte vi dette som bra, men det viser vel bare at vi ennå ikke kjenner lusa på gangen. Det er nemlig ikke slik at opportunistene og revisjonistene er rot aksjoner. De er tvert imot for aksjoner, men - og her er det motsigelsen går!! - vel og merke aksjoner som i all hovedsak består av ord, ikke handling, slik at de lettere blir i stand til å kneble massenes kampkraft gjennom sine klassesamarbeidsorganer!!!!

På tross av at vi kort tid etter styremøtet oppsummerte den revisjonistiske feilen i politikken vår, fortsatte vi med den samme linja. For jeg konkretiserer dette vil jeg kaste fram den antakelse at årsaken til dette ~~var~~ dels vår manglende politiske skolering og erfaring i å lede massenes kamp, dels en manglende forståelse for parola om å innrette politikken på arbeiderklassen.

Når jeg skriver at vi fortsatte linja, så stemmer ikke det helt. Faktum var vel at de revisjonistiske tendensene blei forsterka! Det som konkret skjedde var at vi, på tross av å ha oppsummert det motsatte, la hovedvekt på å forklare folk at Dyno hadde penger (som om noen skulle tvile på det)! Vi slo feil mann i magen! Mens vi foran medlemsmøtet kom fram med endel interessante om Dyno-Industrier la sosialdemokratene opp sin taktikk for å kvele kampen, og som gjorde at dem som overrumpla oss på medlemsmøtet og ikke omvendt! Det faktum at de ropte aksjon og mente forhandling, ved straks å kjøre ut "streik er ulovlig-linja" er en ting, en helt annen og verre ting er at våre folk ikke straks sprang opp å stempla dette for hva det var - klasseforrederi. Det er vel også klart at det taktiske utgangspunktet for vår politikk hadde vært mye gunstigere hvis motsigelsen mellom den riktige og gjerne linja hadde blitt stillt allerede på styremøtet. Det er viktig å slå fast at dette ikke bare var feil som folka våre inna-for gjorde. Dette viser jo løpe seddelen som tok opp Dynos økonomi.

Sjøl om dette virker kritisistisk vil hevde at en såpass hard kritikk av vår egen praksis er nødvendig. Kameratene bør allikevel spesielt merke seg de gode sidene - nemlig at vi kom igang relativt raskt. Tenk over at hvis vi ikke hadde gjort noe så ville vi ikke hatt noe å oppsummere i det hele tatt, eventuelt bare den feilen at vi ikke kom igang.

Plut

Etter at dette var skrevet, ble de kameratene som hadde jobba med Dyno-saka enige om å supplere denne oppsummeringa med noen konkrete, praktiske erfaringer vi hadde gjort. Disse er neppe noen nyskapninger innafor kommunistisk organisasjonsliv, men vi trur også andre kamerater utafor vårt partilag kan ha nytte av dem.

- 1) Sjelden er prinsippet med den demokratiske sentralismen så nødvendig som på møter for fraksjonsforberedelser. Her er det ekstra viktig at alle motsigelsene blir tatt opp og gjennomdiskutert før vedtak treffes. En falsk enhet her kan lett føre til at den eller de som skal kjøre ut vår linje, "sprekker" og gjør seg skyldig i brudd på fraksjonsvedtak.
- 2) VEDTAK PÅ FRAKSJONSMØTER SKAL PROTOKOLLFØRES, OG DET SKAL ETTERPÅ SJEKKES OM DISSE ER SATT UT I LIVET.
- 3) Når en diskuterer utkjer som kan bety en påkjenning for den/de av våre folk som er innafor bedriften (f.eks. hets etter løpe-

sedler med skarpe angrep på det lokale fagforeningsbyråkrati), skal en sjølsagt ta hensyn til de innvendinger som våre folk innafor måtte ha, men samtidig huske på at dette ikke betyr noen som helst slags vetorett. Vedtak fatta av fraksjonsgruppa skal iverksettes, uansett om det betyr ubehagligheter for den enkelte.

- 4) Under slikt arbeid er det ekstra viktig å hele tida ha intim kontakt med resten av partiet. Så snart en konflikt er under oppseiling, bør en prøve å få tak i en kader som er ledende i faglige spørsmål, f.eks. fra DS, til støtte og hjelp i det videre arbeidet. Videre bør en så snart som råd få vedtatt rutiner for regelmessig, skriftlig rapportering til de(t) aktuelle partiorgan.

Tor.

DYNO I BEDRIFTENS GJELDING I 1975

HVA ER DET FOR EN SITUASJON?

Monopolbedriften Dyno Industri har 25 arbeidsplasser i plastværling. Dette gjøres ikke fordi at plasten er dårlig! Overtid i helene og 4 uers leveringstid på f. eks. plastposen viser at profitten er stor. Monopolkapitalen fornekter seg ikke! Den vil ha maksimalt profitt, og i jf. til dette stille arbeidsplasser ingen rolle. De som gjenom sitt arbeid har laget en del av grunnlaget for denne profitten - arbeidene i plastværling - får uten varsel beskjed om at nå er det slutt! Dyno tar profitten og reiser til Porsgrunn for å bli sammen med en annen monopolbedrift - svenske Gränges, som sjøl har næret 250 arbeidsplasser bare i år. Dette kun og nå ikke arbeideren på "plasten" godta. Derfor er det nødvendig å ta opp kampen mot denne trusselen nå! Utvalget, nedsatt av bedriftsledelsen har bare til hensikt å lage "pent utseende" på de faktiske forhold - at arbeidsplassene forsvinner. Beste løsning arbeidene kan godta er fortsatt fullt drit på lillesron. For å beholde sine arbeidsplasser har arbeiderne bare sin egen kamp å stole på. SERBIK er det tiltatte svar på bedriftsledelsens likegyldige behandling av arbeiderne! STOPP ADELING AV "KAMPEN" I LILLESRON!

DET GÅR IKKE DÅRLIG MED DYNO!

Bedriftens siste årsberetning forteller om det: Årlig overskudd etter skatt var i -72, 14 mill. kr., i -73, 16 mill. kr., og i -74, 24 mill. kr. I bladet kapital nr. 10/75 referes det til en presskonferanse Dyno ga i forbindelse med presentasjonen av beretninga, hvor herredoll bl.a. ga at status for -75 ventes å bli som for-74. Det gikk videre fra av presskonferansen at "plastdivisjonen som aldri før hadde gått med overskudd, nå ga et positivt bidrag til konsernet". Skedsno herredstyre har anbefalt at 50 mill. kr. av skedsnoelningenes skattepengar stilles som garanti for bedriftens arbeidsplasser i lillesron, men Dyno har ingen skrupler med å bruke disse pengene til å flytte produksjon - utstyr til Porsgrunn!

TRO IKKE MONOPOLKAPITALENS KLAGESANG I KRISETIDER!

Som nestformann i Rederforeningen, H O Tobiassen, så vakkert sier det i Ingeniørnytt nr. 7/75: "La oss huske på at det er i de dårligste tidene vi kan gjøre de beste forretningene!" Hvor hadde arbeiderklassen stått i dag hvis den alltid hadde trodd på det kapitalistene kaller "nødvendige nedleggelser"?

SOLIDARITET MED PLASTEN - BARE KAMP GIR SEIER!

Faglig utvalg i
avd. av AKP(m-l).